

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

AGAPĂ CRESTINEASCĂ

Duminică, 13 noiembrie 2016, după savarsirea Sfintei Liturghii, sunteți invitați să participați la **AGAPA FRATEASCA** pregătită de un grup de familii de la Biserica noastră. Avem astfel posibilitatea să contribuim și pe această cale la întărirea și desăvârșirea legăturii tainice create prin rugăciune între cei ce se străduiesc să lăsați urmeze pe Domnul nostru Iisus Hristos și să continuați tradiția agapelor, începută de Sfinții Apostoli. Din meniu nu vor lipsi diverse aperitive, pește, friptura cu garnitură și salată, desert, fructe, bauturi. Fiecare participant va aduce voia bună. Bucurați-vă cu prezența și bunăvoința dumneavoastră! Veniți însoțiți de familie, prieteni și cunoscuți! Dumnezeu să vă răsplătească generozitatea!

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 7 - 13 NOIEMBRIE 2016

Marti 8 NOIEMBRIE: SOBORUL SF. ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE – ora 8.30 AM

Miercuri 9 NOIEMBRIE:

ACATISTUL SFÂNTULUI NECTARIE – ora 6.00 PM

Vineri 11 NOIEMBRIE:

Paraclisul Maicii Domnului – ora 6.00 PM

Sâmbătă 12 NOIEMBRIE :

UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS – ora 8.30 AM

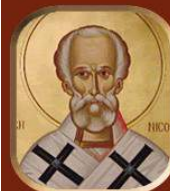
VECERNIE – ora 6.00 PM

Duminică 13 NOIEMBRIE

UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE – ora 8.30 AM

AGAPA FRATEASCĂ la sala Bisericii Sfânta Teresa - 1.00 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
917. 592. 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 24 - A DUPĂ RUSALII

In vremea aceea a venit la Iisus un om al cărui nume era Iair și care era mai-marele sinagogii. Și, căzând la picioarele lui Iisus, Îl ruga să intre în casa lui, că numai o fiică avea, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Iar pe când se ducea Iisus și mulțimile Îl împresurau, o femeie, care de doisprezece ani avea curgere de sânge și cheltuisese cu doctorii toată averea ei și de nici unul n-a putut să fie vindecată, apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei. Și a zis Iisus: Cine s-a atins de Mine? Dar toți tăgăduind, Petru și ceilalți care erau cu El au zis: Învățătorule, mulțimile Te împulzesc și Te strâmtorează, și Tu întrebi: Cine s-a atins de Mine? Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva, căci am simțit o putere care a ieșit din Mine. Atunci femeia, văzându-se vădită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din ce pricină s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată. Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace! Pe când încă vorbea El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe Învățătorul. Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: Nu te teme; crede numai și se va izbăvi. Și, venind în casă, n-a lăsat pe nimeni să intre cu El decât numai pe Petru, pe Ioan și pe Iacob, pe tatăl copilei și pe mamă. Și toți plâneau și se tânguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plângeți; n-a murit, ci doarme. Și râdeau de El, știind că a murit. Iar El, scoțând pe toți afară și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te! Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea copilei să mănânce. Și au rămas uimiți părinții ei. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat. (LUCA 8, 41 - 56)

Copii fara adulti

În ultimele decenii oamenii aud tot mai des cu totul altceva. Educația este numită „presiune”, pedeapsa - „constrângere”, adulții sunt asigurați că cei mici urăsc didactica și că pedagogia trebuie să fie „nedirectivă”: „Dumneavoastră să expuneți diverse puncte de vedere, și copilul să aleagă singur, că doar este persoană liberă! Ce drept aveți să îi dictați cu cine să se împrietenească, la ce filme să se uite, dacă e cazul sau nu să se joace pe calculator, să întrețină sau nu relații intime, să consume sau nu narcotice? Încercați să-l convingeți, iar dacă nu reușiți resemnați-vă: înseamnă că nu ați ales cuvintele potrivite ori n-ați știut să vă impuneți autoritatea.” Dar cum poți să-ți impui autoritatea în fața unui copil care din fragedă pruncie s-a obișnuit cu faptul că poate să nu asculte de tine dacă nu ești „convingător”? Este limpede că pentru omul care s-a obișnuit să facă doar ce vrea lege este numai cuvântul propriu, iar de ceilalți ascultă numai atâta timp cât asta nu intră în contradicție cu propria lui voce și cu propriile lui dorințe.

Sunt deja ani buni de când politicienii cu înclinații liberale fac lobby pentru introducerea la noi a sistemului așa-numitei „justiții juvenile”, în cadrul căreia copiii ar căpăta posibilitatea de a-și da în judecată părinții dacă aceștia le încalcă drepturile. În țările unde a fost introdusă justiția juvenilă părinții pot fi privați de drepturile parentale pentru că... nu-și lasă copilul să se joace pe calculator, îl pedepsesc fiindcă trage chiulul de la școală, nu-l lasă la discotecă sau într-o tovărășie dubioasă. Da, da! Ei își lipsesc copilul, vă dați seama, de dreptul la odihnă, la comunicare, la autorealizare creatoare... În America mulți copii discută acum cu părinții de pe poziții de forță, ținând degetul pe butonul telefonului mobil și amenințându-i că dacă refuză să le satisfacă pretențiile sună la 911 și se plâng că sunt supuși violenței psihice. Iar la începutul anului 2006 cadrele didactice din Germania au organizat o grevă de masă, cerând guvernului să le restituie măcar câteva părghii de influențare a copiilor.

- A devenit imposibil să-i mai înveți ceva! -se tânguie dascălii. - Nu ne ascultă deloc. Noi le spunem: „Copii! Astăzi o să parcurgem cutare temă”, iar ei răspund: „N-aveți decât, dar fără noi” - și asta în școala primară! Iar în clasele mari este ceva de nedescris. Cei care le-au dat copiilor dreptul să-și bată joc de cadrele didactice n-au decât să le predea singuri. Noi ne spălăm pe mâini. Pentru ca cititorii noștri, care încă nu au văzut cu ochii lor toate urmările justiției juvenile, să înțeleagă cum anume arată samavolnicia copiilor în țările care ne-au luat-o înainte în această direcție, voi da un exemplu din cartea Micul tiran a cunoscutei psiholoage germane Jirina Prekop: „Invățătoarea a scris ceva pe tablă. Deodată, Alexander s-a năpustit asupra ei țipând: «Cum îndrăznești să ocupi toată tabla? Jumătate este a mea!» - și, cât ai clipi din ochi, a șters ceea ce era scris pe tablă. Invățătoarea i-a spus liniștită să se întoarcă la locul lui. Alexander a strigat și mai înverșunat: «Nu plec, mai bine cară-te tu!», după care a băgat de seamă că învățătoarea păstrează un calm total și chiar zâmbește (Ce-i rămânea de făcut, sărmana? Să-l dea afară din clasă pe huligan nu are dreptul, iar dacă țipă la el va fi acuzată de cruzime față de copil - n.a.), iar colegii, parcă în ciuda lui, au început să râdă. A fugit repede pe coridor, unde a început să

bată cu pumnii într-un dulap și să strige: «Să se care! Să se care!» Din toate sălile de clasă au ieșit în grabă învățătorii și elevii, care au încercat să-l consoleze pe sărmanul copil, după care l-au dus acasă. Medicii au început atunci să suspecteze că Alexander suferă de fobia școlii.”

Iată acum exemple de acaparare a puterii asupra părinților: „Sven își trezește mama noaptea, cere să i se aprindă lumina și să i se aducă sticla cu apă, din care, totuși, nu vrea să bea. Pe urmă «emite legi», potrivit cărora mama trebuie să-l poarte în brațe prin tot apartamentul. El dictează regulile utilizării întreprinderii și, în fine, își forțează mama să se joace cu mașinuța lui urmând indicațiilor lui regizorale...”

Irena reușește noapte de noapte, la orele 2:20 fix - poți să-ți potrivești ceasul după ea -, să-și facă mama s-o ia la ea în pat. Pe urmă mama nu are însă voie să se culce, ci este obligată să șadă cu picioarele încrucișate, s-o legene pe copilă în brațe și să-i cânte cu glas scăzut melodia unui cântec de leagăn - doar melodia, căci dacă mama începe să cânte cuvintele, Irena protestează cu țipete pătrunzătoare...

Culcându-se, Ralf insistă ca mama lui să șadă pe marginea patului și să-i țină mâna într-a ei până când el adoarme. Nu-i dă voie mamei nici să se întindă, nici să-l mângâie, nici măcar să-i ia mâna dreaptă în locul mâinii stângi... Jan, în vârstă de cincisprezece luni, a fost dus într-o clinică pediatrică din cauza epuizării extreme de care suferea. Începând din luna a șaptea, Jan s-a hrănit doar cu laptele mamei, refuzând orice altă hrană. Mama s-a împăcat bucuroasă cu situația, dar nu-i ajungea laptele ca să-l sature pe copil. Jan își trezea mama de trei ori pe noapte, cerând să fie hrănit la sân, iar dacă mama îl refuza, el încerca să-i rupă cămașa de noapte și o mușca de piept până la sânge. Mario, în vârstă de 7 ani, mănâncă numai checuri și pesmeți. Da, poate să mănânce orice altceva, dar cu o singură condiție: ca deasupra lui să fie deschisă o umbrelă... Katrin avea un an atunci când părinții au plecat cu ea în munți. Voiau să renunțe pentru o vreme la stilul citadin de viață, așa că au hotărât să se descurce fără automobil, fără căruțul de copil și fără televizor. În timpul peregrinărilor montane, tatăl o purta pe Katrin pe umeri. Fetița se bucura mai ales când tatăl sărea de pe o piatră pe alta. Odată, obosind, acesta a vrut să se oprească pentru a se odihni, dar Katrin a pretins să meargă mai departe, lovindu-și tatăl în cap cu pum-nișorii din răsputeri. Tatăl s-a supus, dar situația s-a repetat, și odihna a devenit tot mai rară...”

La noi, un astfel de comportament este deocamdată motiv de consult psihiatric (cu toate că, de obicei, nici măcar copiii grav bolnavi nu sunt răzgâiați atât de tare încât să-și permită să se comporte astfel cu adulții).

După cele descrise mai sus nu te mai miri când citești în aceeași carte: „În S.U.A. statisticile au arătat că sunt două milioane de părinți cu care copiii se poartă crud (este vorba tocmai de violentarea părinților de către copii).”

TATIANA ȘIȘOVA
CÂND COPILUL NU ASCULTĂ, Editura Sophia

